

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára: 8 kor
 Egész évre
 Fel évre
 Negyed évre
 Egyes szám ára 20 fillér.

Felülső szerkesztő, lapigazgató és kiadó:
ANDOR PÁL.
MEGJELIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Fő u t z a.
 Hirdetések díjazásában szerint.
 Kéziratok nem adatként vissza.

Az ifjuság.

Sok olyan jelenség tapasztalunk a minden napi életben, melyek arra készítelnek valósággal, hogy kétsége essünk a mai ifjuság felett. Ez a mai ifjú nemzedék, különösen itt Magyarországon, nem látszik olyan erőteljesnek és fejlődésre alkalmasnak, mint amint merleken szüksége van rá azoknak, akik 15—20 esztendő múlva örökünkbe lépnek. A mai ifjuság egészen más, mint mi voltunk, amikor könnyű szívvel és pezsgő vérrrel tettük magunkat túl e világ bájain, ereyénem, energiája, praktikussága egyaránt a miénknek mögötte látszik maradni.

Látszik, mondom. Mert ez csak látszat. A valóság az, hogy a mai ifjuságban éppen úgy megvan a jóra és az erőkifejtésre való anyag, mint bennünk volt meg, csak hogy most egészen más formákban, a régiéktől teljesen eltérő külsőségeiben nyilatkozik meg. A korszellem gyökeresen átalakult 20 év alatt, más lett a világnézet s a mai ifjuság, melyet mi, a régiek neveltünk, nem tud kellő biztonsággal beilleszkedni új helyzetébe, midőn kikerül az élethez. Mert a szülőktől és az iskolában is egészen más formában hirdették neki az élet igazát, mint hirdeti az élet. Naiv gondatlanságban neveltük fel gyermekeinket s midőn kikerülnek a világba,

idegen nekik minden s nem tudnak helyzetük magastartára emelkedni. Ezért születtek, eszelenek, nem élelmések, esztendők kellene hozzá, míg le tudják vetközni a szülői házban és az iskolában elsajátított ósdi és impraktikus vonásokat.

A jövő generáció már nem lesz ilyen. Az ifjuság, mely 20 esztendő múlva fog felkerülni az élet harcmezéjébe, már a szülői házból és az iskolából fogja magával hozni mind azokat a fegyvereket, melyekre szüksége van, hogy megélhesen és a tisztesség útján maradhasson.

Most és már évek óta állandóan panaszkodunk kell amiatt, hogy nem modernül nevelik az ifjuságot. Nem a szülői házban, de méginkább nem az iskolában. A szülők mindenképpen ural hajlamokat, a többi ember-től való megkülönböztetés öntudatát csöpögtetik a gyermek fogékony lelkébe, az iskolában pedig elfogult látnemreket és nyarsplóárokat nevelnek belőlük. Hottazt előjogok ideje lejárt s a lateiner filisztereket amellett, hogy konikusak, improduktívák, nem bírnak boldogulni. Elmaradtak a világól, a mely nem tördök velük és szaporítják a nyomorúsága miatt mind hangsúlyosabban kesergő kishivatalnok-állományt.

Ez így nem maradhat, mert ha a bajon nem segítünk, nemzeti csapás lesz belőle,

A hogy a modern élet diktál, úgy kell nevelni az ifjuságot. Ki kell küszöbölni az iskolából az ósdi tudományokat, melyeknek a diák soha nem fogja hasznát venni hacsak tudós nem lesz belőle. Elsősorban meg kell szabadtítani iskoláinkat a holt nyelvektől, melyeket nyolcz esztendői keserves magolás után, úgy sem tudnak elsajátítani a tanulóival. A matematikából és fizikából csak avar tanítsák a tanar urak a tanulókat, a nőtök maguk is értenek. A többit dobják el. Ne használják a mogorra szabadtatók tankönyveit, melyek olyan nyelven vannak megírva, hogy sokszor művészetelt párosult munka kell hozzá, hogy az ember egy-egy mondat értelmét kitalálja. Dobják el az olyan történeti tankönyveket, melyeket szereplő politikusok, mertes somvisták vagy felekezeti elkülönílt hirdető emberek írtak. Ezeknek az uraknak történeti művei egyfolyó egyig hazugak, mert minden historiai eseménybe bele keverik a maguk egyéni elfogultságát és politikai tendenciáját. É sorok irgát, ha végig lapozza a magyar középiskolákban használatos történelmi könyveket, felháborodik, annyi bennük a szennemenetlen hazugság. Olyan könyvek kellenek ma, melyben az igazságot hirdetik, mert a középiskorbeli rank maradt üres fraziók nyúgje alól már felszabadult a világ.

TÁRCZA.

Felsenburgi Höller Jozsef.

— Az 'Alsó-Lendvai Híradó' eredeti tárczája. —

A sötét, boltyes földszinti lakásban nyakgáttát a zongorát. Visító hamis hangok hallatszottak ki az utcára s a házmeztér dühösen rohant keresztül az udvaron.

— Frau Jozsef! — szólt be rikácsolva a konyha ajtón — ma nincs szorda ne tessék verkizni! — Jézussom! — vikipont beilürol egy vékony hang — hallod, Jánoskám, mit beszél ez az ember? Mi verkiznünk! Hagyd el, hagyd el, edes Jánoskám, ne játsz többet. Jaj, jaj, midjárt görcsök kapok.

A zongorázást abba hagytták. A házmeztér méltóságos leptekkel vonult vissza és hangosan zsörtölődött, hogy megnájják az udvari lakók.

— Bolondok ezek az emberek tisztára — mondta. — Nem elég, hogy szerdán és szomban

ton agyonszekirozzak az embert az ostoba tánczóóráikkal, hét hétfon se nyugodhatnak. Kifogom dobatni őket.

— De hát miért is túri meg a házúr ezt a nyomorult népsegét? — mondta egy füstöképü ember, akinek székenkedése nyílt az utcára és melyesegen gyüölte azokat a szegény koldusokat, akik télen nem szoktak futni.

Hogy miért? Hát én tudom! Tan beleszerelmesedett aba az asszonyba.

— Nagy utóháts tét ki erre a megjegyzésre.

Bent a boltyes, sötét lakásban felsenburgi Höller Jozsef asszony tánczolt. Nagy bevvel rugta lábait a levegőbe és közben bajos mozdulatokra törekedett.

— Na, ma, futylj meg egy kicsit, Jánoskám — könyörgött líherve, amikor az ura. Kádár János ur félbe hagyta a notát. Látdog, hogy zongorázni nem lehet e mellett az izletelen nép mellett.

— Ugyan hagyj nyugton, — dörmögött Kádár János. — Mit ugrrás annyit?

— Én ugrrók? Oh te faragatlan ember. Ez ugrrálás?! Nezd! És a levegőbe rugta lábait.

Kádár János hátat fordított.

— Bolond vagy! dörmögte esedenesen és előkotorászott a zsebéből egy tubakósi pakszint.

— Az asszony észre vette. Mint a hejja, csapott a férfira és rikácsolva mondta:

— Megasztal, nyomorult! Mért tanadtad le? Honnan szerzed?

— Hát van! — jelentette ki szárazon a férfi és kejezen doít hátra a zsekeben.

— Add ide — kérte az asszony — sietve kikapta a szelenezést a ferje kezéből.

Aztán végiglátta a kopott diványon és elmerült az illatos dohánypor élvezetében.

— Oh, oh — tört ki keltelőből a sohajtas — milyen máskép is volt valamikor? Emlekszt, Jánoskám?

A tubakólas rendszerint almódozásba ringatta felsenburgi Höller Jozsefint

— Jó, jó — dnyogte a ferj esedenesen — elmdt az már. Sirszats utanna, mint a jóidonek.

— De mégis... Tudod, Jánoskám, nekor

Balkányi Ernő könyvkötészete Alsó-Lendván.

Elvállal és készít

mindennemű könyvkötő-munkát

A FÜZÉSTŐL A LEGFINOMABB DISZKÓTÉSIG;

elvállalok továbbá képek, fotografiák, tervek, rajzok és térképek cachirozását, úgy minden e szakba vágó munkát.

ki húzzák az ágy alól a nyulat, s emberünk nagy reméléssel csakugyan kutyaá vált a nyul.

— **12 filléret ér megye.** Zalamegye téképe egy levelezőlap alakjában most jött meg. A kis téképe postaszággal van köszítve Ára csak 12 fillér. Kapható Balkányi Ernő papírkereskedésében.

— **Aludjunk e nyitott ablaknál?** Az orvosok általánosághán nem tartják ajánlásnak, hogy az ablak éjjel nyitva tartás. Igen sok embernek hajlama van a reumára, a kik nem viselik el a hidegfürdőt és a kik bizonyára náthát vagy szagatást kapnak, ha nyitott ablaknál alsznak. Tény viszont az is, hogy a nyitott ablak nagy mértékben hozzá járul testünk edzéséhez. Nem ajánlats azonban, hogy az első kísérletet nedves vagy hideg éjjel tegyük meg. Higiénikus szempontból teljesen elegendő, ha az ablakot csak fél nyitjuk ki. Okavodni kell különösen attól, hogy az alvót légvázat érje, mert a légvázat idegfajdalmat, sőt gyakran hosszadalmas megrésztést okoz.

— **Esterházy mint király.** A mikor a nagy Napoleon Ausztria ellen viselt háborút, kiáltványt közzétett a kik, melyben arra hívta föl a magyarokat hogy rázzák le az osztrák igit, sőt nemcsak diadalmas csata után az egész közönséget foglalkozt az őt valóban független magyar királyság felállításával. Szokásaitól eltérően nem saját embereik közlét ültet volna valakit a magyar trónra, hanem fölajánlotta a koronát Esterházy hercegnek, a ki azt azonban nem fogadta el s a nemzetben sem lett viszhangozó a földelésre hívó kiáltvány. A haboru Ausztriával s mondatjuk, egész Európával folyt tovább. Ezt a koronát tárgyalja most az a nagyraabba díszű művelnek gyönyörűen illusztrált IV. V. füzeté már megjelent. Az egész történelmi munka címe: Magyarország a XIX-ik században, irásában és képekben, szerkesztője és kiadója Pálfi Ferencz budapesti ügyvéd, a ki óriási munkát végzett az adatok gyűjtése, az anyag megválogatása és a remek szép illusztrációk megszerzésében. Valóban díszművet kap az előzető, a ki füzetünkön össze gyűjti s így alig érhető megjelölés-szel szerzi meg, mert a havonként megjelenő füzetek ára egy korona. Az egész világ történelmi művelő öleli föl a munkát, visszapillantást vetve az ó-korral kezdve minden jelentősebb eseményre s ezeket pörhözmonsa tárgyalva a XIX-ik század történelmi érdekes, vonzó és tárgyilagossá előadásban. Hogy nem fogalmat adjunk az érdeklődőknek, fölémlítjük, hogy az utolsó füzet 45, színben nyomott illusztrációval kívül. XLI. Lejárt eddig a művelőletül. A díszes mű irant érdeklődők forduljanak Pálfi Ferencz címzere: Budapest, VII., Erzsébet-körm 29.

— **Somogyi csodák.** Somogyvármegyében szinte versenye kelnek egymással a csodák és a csodák dolgában. Nem hagyja magát egyik sem a másikól túlléptani. Évekkel ezelőtől Pogány-Szt.-Péteren jelent meg Szt.-Mária és majdnem emberhalálhoz vezetődött az egész megyéből oda szerelték nagy tömeg szétosztással. Két év előtt Böhhönyé konkurált Pogány-Szt.-Péterrel, és most Böhhönyét fözi le Marczali, mert ott már többes számban jelentkeznek a csodák. Két év előtt Marczali határában az országgyűri Krisztus szobránál kivirágzott egy elsőrandi rozsás korszor. Masnap már százávalos szerelték arra az emberek és azóta valósalagos bucsujáról helyly lett az utszeli szobor. S hogy az érdeklődés nagyobb legyen, egy újabb csodát is fozedtek meg ehez. A Krisztus-szobor közelében egy kis forrás fakadt s nem volna ez valamine való forrás, ha ebben is meg nem látja valaki a szűz Máriát és ezenkívül még egy nagy sereg szentet. A kívülről korszorúld ugyan hanna-soron kitűnt, hogy valaki az elfonyadt, rozsás virágzálok közé frissen tepett rózsákat tűzött, de a forrás varázsa még mindig elég, hogy oda zarándokoljan a hiszékeny nép. A marczali főbörű csendőrkökel igyekezett szétosztalni a felültezt tömeget, de csak nagy bajjal sikerült ezt neki elérni. A forrást betömtek és így a tömeg zuga forrongva kénytelen volt mégis eltávozni.

— **Meglepő udjanság.** A Képes levelező lapok még mindig nem mentek ki a divatból, mi általán lelmagyarázatát, hogy majd naponta olyan udjanságok jelennek meg, melyek túlszárnyalják a már megelörtök művészi kiállításár. A most érkezett udjanságok melyek Balkányi Ernő papírkereskedésében kaphatók, valóban érdekesek arra, hogy vele a képes levelezőlapok gyűjteményét gazdagítsuk.

CSARNOK.

Csalódások.

Irtó E. Dervarics Kálmán.

II.

Budán a Hid-vendöglóban a Székes-Fehérvárra induló társas-kocsira jegyet váltottam, csak így lehetett akkor utazni, mert akkor még hirc sem volt a vasutnak Magyarországon, — két kocsi lett elkészítve ezen utra, hihetőleg több utas is jelentkezett, s feltevésem nem is esalt, mert néhány percz múlva csak úgy töltött ki a sok utazó a korszemből s szinten dulakodtak a kényelmesebb helyet, en tehát beugrottam az első kocsiba, de a hátulso ülést egy név asszony s egy borotválva ember, bujdosztam, mintegy 50 éves feru férfi arczoglóvalán, nekem csak az elő levő szemközti ülés jutott, mellettem azonban és a bakon a kocsis melletti még üres hely volt.

Már elhelyezkedtünk a kocsiban s a kocsis is felült a bakra, s már az ostortát, ezen esipőse abrakot is kézbe vette, hogy a gebéket megindítsa, midőn egy öreg ur s egy szép fiatal lény futottak lelekszakadva a két kocsi felé, s mivelhogy a hátulso kocsiban már minden hely betöltve volt a mik kocsikhoz siettek; it az öreg ur beúszott a kocsinkba, aztán valamit mondott a szép lénynek s erre ez, szegényke a bakra mászott fel a kocsis mellé, az öreg ur pedig mellem ült.

A szép lény egy széles úrveget tartott a kezében a melyben száraz gyümölcsöt és süteményt szokás tartani, az felüg vizzel töltve s abban gyönyörű arany halat uszátkalt, s midőn szegényke a bakra kellett ülni, az úrveget átadta az öreg urnak, a ki azt a térérdre helyezte s két kézzel tartotta, hogy el ne dőljön.

Ezután megindultunk, elhagyttuk Budát, elváltunk két tájakon át vitt utunk, itt ott egy-egy falu fehéi házai bontakozának ki a reggeli köd sűrű fátölalob, s a Duna sokáig volt látható, malnok zuztak rajta, tul pedig egy-egy gözjáó szelte a vizet, hosszú kényenből sárga gomolyokban ömölött ki a füst; itt halasz gunyhók bámeszködtek a Duna partján, amott feher ur lakok emelkedtek falusi eszendes magyánban.

Én elmerengtem e gyönyörű látványon, s csak alig vettem észre, hogy kocsisunk egy az országgyűri anélkül át megnyagos korszama udvárba járt, hogy lovat megittassa.

En ezen alkalmat felhasználva, kiszálltam a kocsiból, s bámultam azt a gyönyörű kis leányt a bakon; az is leszálni készült s lesegítettem, a mit egy föböltással köszönt meg.

Látom őt megszeretnem pillantam műve volt, szivemre szorítam jobb kezemet, hogy lecsendesedjék, mert nagyon haborgott; oh! mily gyönyörű volt e leány, le nem irhatom.

Elbujhatott le lánegszű közt, ki ideadott rózsához, ibolyához, csillagokhoz, galambhoz és angyalhoz hasonlítod; az ideálom: e gyönyörű barna lény szépsége, szendegése s szűzies ártatlansága azokat mind fölül mulja.

Az utat után a szép lény ismét a bakra ülni készült, én szánakodva léptem hozzá s helyemet kínáltam neki, hogy én aztán a bakra üljek. „Köszönöm szivességét” — mondá esengő magyar szavakkal — „én nem tudok elől ülni,

egyszer történt az velem s akkor is beteg lettem bele.” S készült ismét a bakra ülni. Én majdnem kétségbeesstem matra, bebujtam a kocsiba s összehúztam kezeim könyörgőten a borotválva arczu férfira, hogy helyet engedje át a szép kocsiszonynak.

„Nem tudom majdior” — válaszolt az.

Errő én nemet nyeltem erőszeltem meg egy cifra könyörgést, az atyafi nehezen volt megindítható, de végre mégis megadta magát s a szép lény amnk a helyere üléstelt, én pedig felültem a bakra dobtam a kocsis mellé, aztán az udvaron ácsorgó korszorától egy pohár vizet kértem.

„Ist gefüllig hűnien zu gehen” — válaszolt. „Ejnye kutya teremtetett!” — szölköz — „hat most már csak ilyen beszédet hallani Magyarországon.”

De hamar elhallgattam, mert az ivóban eszszár királyi csendőrkök borozgattak s pövedtíttek esz helyen.

A pohár vizet felhajtottam s aztán siettem ki a kocsiboz s mit láttam: az öreg ur a bakon ült a kocsis mellett!

„Uran ez nem járja!” — szölközött hozzá: — „a férfiak közt én vagyok befutatlabb, az a helyt tehát engem illet meg, tessék csak kishállni!”

„Kedves uram!” — válaszolt az öreg ur kissé nemetes kiütéssel — „ön kegyes volt leányom számára jó helyet szerzeni, s így szegény sem engedhetem meg, hogy ön a bakra üljön, jó hely lesz ez nekem, itt szabad levegő van, nem mint a kocsiban.”

Miután tehát az öreg urat sehogy se bírtam rá venni, hogy a helyet a bakon nekem átengedje, a kocsisa készletlen beült.

A borotválva arczu feru a szép leánnyal ült szemközti, azonban irántajai jó akaratú és szívességét még azall is tetelze, hogy hályt nekem átengedte s így én jutottam a szép leánnyal szemközti.

Legelső dolgom is az volt, hogy az arczu hálás üveget átvettem tőle, s térérdre helyeztem, aztán szememmel arczán legeltem: — majd a szép volt e leány, ilyen még általában se láttam soha.

Nemsokára a vénasszony, s a borotválva arczu feru elakadt, s csak mi ketten voltunk ábra a kocsiban.

En erre elővettem minden ékeszültsémet, s lágyan, érzékenyen autogtiam a szép leányhoz, nehogy két társunk feleledjen.

A lány 16 éves volt, haja rózsafekete volt, mint az ébena, szemei pedig nefeletszökek, arca szabályos, gömbösi volt, termete agár.

Nemsokára egészen összebarkozottunk, elcsöszte, hogy édes atya lény év előtt szakított Magyarországra Münchenből Bajorországba fővárosából, s hogy Székes-Fehérvárról a palotai utazásban éneletes háza, s a „Turis csak” nevű helyi fordulatban nagyszerű szölobirtoka van, s hogy az timar meket s nagyon gazdagnak tartják, s mind ezeket oly kedvesen, oly jó kedvvel tudta elmondani, hogy megindulásomban rozakéto nyulatam jobb kezéhez s azt aljamboz emeltem.

A bizalom mindkét részben egymás irányában nőtőn nőt, harmat gyenge kis kezét, kezomban tartóan, langólt tekintettel ezeme közé néztem s remegve eszszott ki ajkainról e szó: „Lelkemből szeretem kedgedet.”

Azt hittem, hogy e nyilatkozatra a szép lény megharagszik, s harmat gyenge kezecskéjét kirántja kezemből, e helyett azonban eljártam nezett szemem közé, s bágujt s gondolkodni kezdett, hogy mit jelentenék szavain, mert e gyönyörű, ártatlan kis lény még nem ismerie a szerelmet.

(Folytatása következik.)

Ne tömjük tele a szépért lelkesülő ifjúság fejét Virág Benedekkel és Berzesnyidanielekkel. Jó hazafiak és jó poeták voltak, de nem szolgálták rá, hogy többet foglalkozunk velük, mint amennyi érdemük van rá. A zengzetes hexameterek és saffoi versszakok helyett ismeressük meg a diáksággal a külföld műremekeit, valamint a modern magyar s külföldi nagy írók munkáit. Ezekből tanulnak finomult ízlést és művelődésodottságot.

És a fótantárgyak között foglaljon helyet a testgyakorlat. Minden nap tornászson és viszon az ifjúság. Nézzük Amerikát vagy Angliát! Nemzeti ünnepként üli meg az egész nép, amikor néhány tanítézt ifjúsága torna-versenyre szerelik össze. Ott már meggyőződött róla minden tényező, hogy tetterős férfiak csak edzett, erős izomzatú fiatal emberekből valnak.

És vezessük be az iskolákba a praktikus tudományoknak praktikus módon való tanítását. Nyelveket, földrajtot, ethnografiát, közgaztást és kereskedelmi törvényeket, művészettörténetet és kritikát tanítsanak, inkább elő szóval, mint könyvekkel. Mind ezeket tudnia kell a modern művelt embernek, ha társaságban akar forogni s érvényesülni óhaját.

Csodálatos! Egyben elértük, sőt talán túl is haladtuk a külföldet a modern nevelés tekintetében. S ez a leány-nevelés. A folyton szaporodó magasabb nőiskolák évről évre halványozott számban produkálják a kenyérkereső pályákra képesített leányokat. Manapság, ha egy polgári középvagyony családban kettőnél több leánygyermek van, azokat oktetlenül kenyérkeresetre oktadják ki. Hivatalos és tanszékek egyaránt elvannak már áraszva nőkel, akik késébebe ejtő kicsiny felkészítését dolgoznak. Elvagy baj ám ez, mert előlünk, férfiak elől, elveszik a kenyeret. Ha ez így tart, néhány esztendő múlva olyan elkeseredett kenyérharc fejlődhetik ki férfi és nő között, mely társadalmunk megújására vezethet. A nő kenyérzerése már is olyan problémává nőtte ki magát, melynek megoldása kell, hogy égetően sürgős feladatát képezze első sorban a törvényhozásnak. Valami helyes modus vivendit kell megalkotni, különben teljesen megváltozik

a magyar nő helyzete, melyben e haza fennállása óta oly kitünően teljesítette hivatását.

Igy vagyunk mi magyarok. A jó és hasznos reformot nem igen, vagy csak nagyon lassan vesszük át a külföldtől, de a helytelenekben és túlzásokban annál hűségesebben és gyorsabban haladunk a nyomában.

ERDŐSI DEZSÓ

Vidéki hír.

Hellatinczór erálj nekünk augusztus 29-éről Zichy Agost Gróf családjalval ma reggel hosszabb tartózkodásra bellatinczi kastélyába érkezett.

Isten hozta a nemes Gróf körinkbe. Nem csak Bellatincze de az egész alsó-legendai járás ünnepeké tekinté azt a napot, melyben a hazafiságról, humánus tett, és gondolkodásáról oly előnyösen ismert Gróf angyali jószág gyermekeivel a főnökkelt lelkü Gróf kisasszonyokkal a regényes fekvésű bellatinczi kastélyba megerkezik, mert velük bellatinczi a különben csendes ósi kastélyba a szeretett, megnyílók a jótékonykádipadhatlan forrása, hogy leterölje a szenvedők arcáról a verejtéket, s megvigasztalja a sors által sújtottakat.

Isten hozta! Legyen oly kellemes itt tartózkodás, a mily áldásos minden tettük.

HIREK.

— **Az úsz előjelei.** Vége a nyárnak. Az izzó napugarak ereje mindinkább gyengül, a napok rövidülnek, a falevelek elő zöldösze sárgára változik. A házak felett lombha, nehéző felhő-darabok ülnek s olykor-olykor keserves sírassal gyszájlyak az induló tölgyen le, napugaras szép nyarat. A fészekes is itt hagyunk bennünket, melegebb vidékre költözöknek, s míg a meszesülő tel-pap regél, vissza sem jönnek, Egyedül leszünk, egyedül — a teli hosszú unalommal.

— **Ipariskolai beiratások.** A beiratások az alsó-legendai iparos-kereskedő tanoncskólaban az 1900 1901. tanérvben szeptember 2-ikán azt vasárnap d. e. 10 óratól 12 óraig és d. u. 2 óratól 4 óraig fognak megtartani.

még egy hívtak ongem, hogy a ballet-herczegnő. De szép is volt a világ akkor, Haj, haj. . .

— Az igaz, — szóllott Kádár János felragyogó tekintettel, — szép is voltál te akkor, Jozsef.

— Na, mi! Persze! Hogy irtak az újságok rólam! És hogy hívtak külföldre. Tudod egy impressarió feleségül is akart venni. Aztán a Louis gróf s a kis „petitiseruik”. No nem a párisi. Mindegyik azt mondta, no legyen a feleségem! Na ilyen! Hogy lehettem volna mindegyiknek a felesége? Mi? . . .

— Persze. . . persze. . .
— Hanem volt egy boldom emberem. Emlekezlek? A hosszú huszár. A feketeképu Kisfay Pál. Csak hadnagy volt, de szemtelen. Egyszer meg is esokolt. . .

— A zember!
— Na persze. Pofonütöttem.
— Nagyszerű! Hat mi csinált akkor.
— Újra megcsokolt. . .
— Igaz. . . igaz. . . emlékszem. . . te mondtad — szólt álmódözva Kádár János és komoran bámult a levegőbe.

Igen. . . És én azaz modtam erre neki: „Jól van, hadnagy ur, ön kétszer megcsokolt.

Holnap majd bemutatok magának valakit, aki nyugtazni fogja önnek ezeket a csokákat. De jöjön el az öltözömbbe. Este.”

— És másnap ott volt. Emlekszem. És te odaszóllítottál engemet. Bemutattál nek. Azt mondtad: „Kérem hadnagy ur, itt a völgyemény, Kádár János! Primhögödüt játszik és szeretem őt. Legyen szives és számoljon el a csokáimmal.”

— Pompás, pompás — kacagott fel Jozsef asszony, — így volt így, és aztán a feketeképu huszár erre össezőtötte sarkantyuját és becsanatot kért.

— Igen, esakhogy másnap levelet irt neked a szemtelen. Mi is irt?

— Na, na ne haragudj. Voltaképpen igazra volt. Azt irta, hogy örültem szerelmis belem, És igrkezezt a lelkevre beszélni, hogy ne legyek a feleséged. Hiszen te olyan szegény vagy, mint a templom egere.

— Haj, haj. . . Bizony igazan volt. . . Jozsef asszony fellállott. Nyujtozkodott egyet és vidáman modta:

— De szeretttük egymást. Mi?

PAKOTS JOZSEF.

(Végo következik.)

Felhívatnak az érdekelteket, hogy tanoncskólabk a jelzett időben személyesen jelenjenek meg; hozzak magukkal tanoncskó születési-, nyilatkoztási-, iskolai bizonyítványukat és a mult tanévi ellenőrzőkönyvecskjüket.

A beiratásnál 4 koronát tudni fizetendő. A szegénysorú tanoncskó tudni elengedése iránti kérvényeiket szegénységi bizonyítványval ellátva — az iparos-kereskedő tanoncskó lab felügyelő bizottságához ezipelve a beiratás alkalmával az igazgatószobához adják be. A kik a jelzett időben tanoncskó beiratás bármik okból elmulasztják megbüntetett végett haladéktalanul az első fogó iparhatóságnál fognak bejelentetni.

Az igazgatóság.

— **Mennyi gazdasági állatvan Zalavármegyében.** A megyei számvétség által összeháltatott statisztika szerint Zalaban van 250666 lo, 7247 csikó, 499 szamár és öszvér. Szarvasmarha: magyar fajú felöltött 27285 db., növendék 7367; borzderes felöltött 2098; növendék 872; tarka 61325; növendék 32069. Biraly felöltött 547 növendék 132. Sertes 55593; bárány 12250. Kecske 336; gida 69. A felöltött háziállatok száma 208 692; a növendékek 100588. Tenyészemen 76; magyar fajta tenyészikba 269, idegen fajta 707; biralyikba 20, tenyészkan 985 és tenyészkos 965 db.

— **Harmadik heti lap Zala-Egerszegen.** Zala-Egerszegen harmadik hetilap indul meg „Magyar Paizs” czimmal. Az új lap a magyar ipart és kereskedelmet s ezzel kapcsolatosan a fogyasztási szövetkezetek fogja ismertetni.

— **Huzd rá czigány.** Zalavölény egy kis táncmulatságot rendeztek a legények, amint már itt szokásban van, épen a koreasmában. Gyenesse Jozsef is tánczolt, meg Geiger Jozsika is tánczolt, de hozzá inni is kellett, mert ezúdaról izadtak a melege és a nagy nyunkiba. Mert amint a táncz maga után vonja a fáradságot, épen úgy megkívánja a fáradságot az ivást. Ha meg itt vége volna! De az ivás a részegséget, a részegséget a veszedelmet, a veszedekes a verkedést-egy vonozzolja mindenik maga után a másikat, mint az a bizonyos ember a lóbert. Szóval, Geiger egy székizes ávegvet vagott a Gyenesse fejéhez, a fej szétkaszadozott, de az orvos hamarosan öszvertarta jó erős házi ezernálval. Gyenesse türelmetlenkedett, de ahíghoz végeztek a fejével, rögtön tánczra kerelkedett s egyro hajszalta: Huzd rá czigány!

— **A rokonnak látogatása.** Csupa atyafiságos indulattal ment végbe egyik szomszéd faluban egy pár asszonnyal a látogatasa, kik rokonnak voltak. A fiatalbék ottment látogatásra öregbék rokonnához. Ez nem volt otthon s így a látogatás nem sikerit es alkalommal, hanem ahelyett felpakolt némi házi jószágot, a broszot, kendőt, stb. Az öregbékük nyomára jött a dolognak s törvénybe cthatalta hűgát s ami jöhetett, az öregbéküknek a szemébe állta látogattak egymást.

— **Úgat a nyúl.** Egy páhóki paraszt szép nyulat forván kérijében, ezzel ügyvédit akará meg ajándékolni. Zsákba téve vitte Keszthely felé. Utközben a Bozzay fete vendégül éltit kérdék, mit visz? Nyulat, még pedig eleven nyulat, felele önelégülten János. De egy ital bor csak meg iszik velünk, kérdi egy furfangos suhanecz. Meg, hát nárcé ne — s az atyafi léle. Ez nárcé zsákjából a nyulat klopják, s a koreasmóri kutaját tesszik helyébe. A zsakot később granulátum valóra téve, megindul az ügyvéd lakása felé. Az ügyvédhez beérkezve, így köszönti: Mit mondana az ur annak, a kik egy eleven nyulat hozon ajándékba? — Azt hogy köszönöm a felel mosolyogva az ügyvéd. Itt van hát, s azaz egy állat a zsakból kirohanva, az ágy alá menekül, s olt kutajamódra ugatni kezd. Kutya az atyafi nem nyul! Teremt ize nyul az uram csak ijedetlen próbál ugatni, de látja hogy nem ért hozzá. — Végre

ki húzzák az ágy alól a nyulat, s emberünk nagy remélődésre csakugyan kutyává vált a nyul.

— **12 fillért egy megye.** Zalamegya térféje egy levelezőlap alakjában most jelent meg. A kis térkép pontosossággal van készítve. Ara csak 12 fillér. Kapható Békányi Ernő papírkereskedésében.

— **Aludjunk e nyitott ablaknál?** Az orvosok általában nem tartják ajánlásnak, hogy az ablak éjjel nyitva tartasson. Igen sok embernek hajlana ma a reumára, a kik nem veszik el a hidegfürdőt és a kik bizonyára náthát vagy szagatást kapnak, ha nyitott ablaknál alsznak. Tény viszont az is, hogy a nyitott ablak nagy mértékben hozzá járul testünk edzéséhez. Nem ajánlotta azonban, hogy az első kísérletet nedves vagy hideg éjjel tegyék meg. Higiénikus szempontból teljesen elegendő, ha az ablak csak felig nyitjuk ki. Orvoknál kell különösen attól, hogy az alvót légvázat érje, mert a légvázat idegfajdalmat, sőt gyakran rossz hallásnak mérsékelő okoz.

— **Estherháza mint királyi.** A mikor a nagy Napoleon Ausztria ellen veszté háborút, kiáltványt bocsátott ki, melyben arra hívta föl a magyarokat, hogy rázzák le az osztrák ily, sőt nehány dandáros csata után egész katonáink foglalkoztak a nálunk fellelő magyar királyság fölállításával. Szokásaitól eltérően nem saját emberei közül ültetett volna valakit a magyar trónra, hanem fölajánlotta a koronát Estherháza hercegnek, a ki azt azonban nem fogadta el, s a nemzetben sem keltett viszhangozt a fölkészítés híró kiáltványát. A háború Ausztriával a mondatjuk, egész Európával folyt tovább. Ezt a korszakot tárgyalja most az a nagyabbasú dicsőítő melynek gyönyörűen illusztrált IV. V. füzetét már megjelent. Az egész történelmi munka címe: Magyarország a XIX-ik században, irásban és képekben, szerkesztője és kiadója Pálfi Ferenc Budapesti ügyvéd, a ki óriási munkát végzett az adatok gyűjtésére, az anyag megválogatására és a remek szép illusztrációk megszerzésére. Valóban dicsőítetnek az előfizető, a ki fizetkintt összegyűjtötte s így alig érethető pénzösszeggel szerzi meg, mert a havonként megjelenő füzetek arra egy korona. Az egész világ történelmet ölel föl a munka, visszapillantást vetve az ókor kezdete minden jelentősebb eseményére s ékeztet pörházamos tárgyalva a XIX-ik század történelmi érdekes, vonzó és tárgyilagos előadásában. Hogy nem fogalmat adjunk az érdeklődőknek, fölléjük, hogy az utolsó füzet 45, színdben nyomott illusztrációval kívül. Lásd lapjait adataim fölülkeltetl. A díszes mű iránt érdeklődők forduljanak Pálfi Ferenc címzere: Budapest, VII., Erzsébet-kört 29.

— **Somogyi csodák.** Somogyvármegyében szinte versenyre kelnek egymással a községek a csodák dögában. Nem hagyja maguk egyik sem a másiktól túllépnél. Erekkel ezelőtt Pogány-Szt.-Péteren jelent meg Szt.-Mária és majdnem emberhalálhoz vezetődött az egész megyében oda seroggett nagy tömeg szétosztására. Két év előtt Böhhönye konkurált Pogány-Szt.-Péterrel, és most Böhhönyét fört le Marecz. mert ott a már többes számban jönnéknek a csodák. Két év előtt Mareczal határában az országgyűlési Krisztus szobránál kivirágzott egy elszáradt rozsdás koszoru. Masnap már szárazas seroggett arra az emberek és azola válságos becserjény helyébe állt az utszéli szobor. S hogy az érdeklődés nagyobb legyen, egy újabb csodát is fedeztek meg ehez. A Krisztus-szobor közelében egy kis forrás fakad s nem volna ez valamine való forrás, ha ebben is meg nem látja valaki a sziz Máriát és ezenkívül még egy nagy serog szentet. A kivirult koszoruól ugyan hamarsan kitűnt, hogy valaki az elfonyadt, rozsdás virágzálak közé frisen tepett rózsákat tűzött, de a forrás varázsa meg mindig elég, hogy oda zarándoklóknak a hiszékeny nép. A marcali főbíró ezenérdeklődéssel igyekezett szétosztani a felillegett tömeget, de csak nagy bajjal sikerült ezt neki elérni. A forrást betömtek és így a tömeg zuga forrongva kénytelen volt mégis eltávozni.

— **Meglepo újdonság.** A Képes levelező lapok még mindig nem mentek ki a divatból, mi abban lelmagyarázatát, hogy majd naponta olyan újdonság jelennek meg, melyek túlszárnyalják a már meglevőket művészes kiállításokkal. A most érkezett újdonságok melyek Békányi Ernő papírkereskedésében kaphatók, valóban érdekesek arra, hogy vele a képes levelezőlapok gyűjteményét gazdagítsuk.

CSARNOK.

Csalódások.

Irtá E. Dervarics Kálmán.

II.

Budán a Hid-vendöglöben a Székes-Fehérvárra induló társas-kocsira jegyet váltottam, csak így lehetett akkor utazni, mert akkor még hire sem volt a vasutnak Magyarországon, — két kocsit lett elkészítve ezen utra, hitehöz több után is jelenkezett, s feltevéssem nem is csalt, mert néhány perc múlva csak úgy tödött ki a sok utazó a kocsimábol s szinten dulakodtak a kényelmesebb helyért, én tehát beugrottam az első kocsiba, de a hátulso ülést egy vén asszony s egy borotvált arcú, bujdosztalan, mintegy 50 éves ferúru már elfoglaltán, nekem csak az elől lévő szemközti ülés jutott, mellettem azonban és a bakon a kocsis mellet még üres hely volt.

Már elhelyezkedtünk a kocsiban s a kocsis is felült a bakra s már az ostortól az egész csipőse abrakot is kézbe vette, hogy a gébket megindítsa, midön egy öreg ur s egy szép fiatal leány futottak lelezkádvára a két kocsis felé, s mivelhogy a hátulso kocsiban már minden hely betöltve volt a kocsiközbe siettek; itt az öreg ur beazott a kocsinkba, aztán valamit mondott a szép leánynak s erre ez, szegényeké a bakra mászott fel a kocsis mellé, az öreg ur pedig mellem ült.

A szép leány egy széles üveget tartott a kezében a melyben száraz gyümölcsöt és süteményt szokás tartani, az felig volt vízzel töltve s abban gyönyörü arany halak uszáltak, s midön szegényeké a bakra kellett ülni, az üveget átadta az öreg urnak, a ki azt a térédre helyezte s két kézzel tartotta, hogy el ne dőljön.

Ezután megindultunk, elhagytuk Budát, elvirült órák tájakhoz áttünk utat, itt ott egy-egy falu fehéi házai bontakozának a reggeli köd sűrű fatyolából; a Duna sokáig rojt látható, malnak zúgatt rajta, tul pedig egy-egy gözhajó szelte a vizet, hosszú kényenyéből sűrű gomolyokban ömölött ki a füst; itt halász gunyhók bámszoktak a Duna partján, amott fehér ur lakok emelkedtek faltsi csendes magányban.

Én elmerengtem e gyönyörü látványon, s csak alig vettem észre, hogy kocsisunk egy az országút mellett álló meglepő kocsimá-vendöglözhajrt, hogy lovat megittassa.

Én ezen alkalmat felhasználva, kiszálltam a kocsiból, s bámultam azt a gyönyörü kis leányt a bakon; az is észlálni készült lelesgettetem, a mit egy föböllintással köszönt meg.

Látóm őt megszeretnem pillantá műve volt, szíveme szorítom jobb kezemet, hogy lecsendesedjék, mert nagyon háborgott; oh! mily gyönyörü volt e leány, le nem irhatom.

Elbujhatott a lángeszű költő, ki ideálott rózsához, ibolyához, csillagokhoz, galambhoz és angyalhoz hasonlít; az idealom: e gyönyörü barna leány szépsége, szendegése s szűzies ártatlansága azokat mind fölül mufa.

Az átias után a szép leány ismét a bakra ülti készült, én szánuakodva léptem hozzá s helyemet kínálom neki, hogy én aztán a bakra üljek. „Köszönöm szívességet” — mondta csengő magyar szavakkal — „én nem tudok elől ülni,

egyszer történt az velem s akkor is beteg lettem bele.” S később ismét a bakra ülti. Én majdnem kezeletbenem miatta, behajoltam a kocsiba s összetett kézzel könyörögtem a borotvált arcú ferúnak, hogy helyet engedje át a szép kisasszonynak.

„Nem tudom madjar” — válaszolt az.

Ére én aemet nyelven erőszelletem meg egy csizra könyörgést, az atyjai nehezen volt meginditható, de végre mégis megadta magát s a szép leány annak a helyére ülhetett, én pedig felültem a bakra dobant a kocsis mellé, aztán az udvaron áserögő kocsimárostól egy pohár vizet kerten.

„Ist gefällig hinein zu gehen” — válaszolt. „Ejnye kutyá teremtett!” — szölk — „lát most már csak ilyen beszédet hallani Magyarországon.”

De hamar elhallgattam, mert az ivóban eszárú királyi esendörög lozorgottak s pördöltek cseh nyelven.

A pohár vizet felhajítottam s aztán siettem ki a kocsizosh s mit láttam: az öreg ur a bakon ült a kocsis mellett!

„Uran ez nem járja!” — szölkam hozzá, — „a férfiak közt én vagyok legfiatalabb, az a hely telint engem illet meg, tessék csak kesszállni.”

„Kedves uram!” — válaszolt az öreg ur kissé németes kiállással — „ön fogyes volt leányom számára jó helyet szerzett, s így sehogy sem engedhetem meg, hogy ön a bakra üljön, jó hely lesz ez nekem, itt szabad levegő van, nem mint a kocsiban.”

Miután tehát az öreg urat sehogy se hittem red venni, hogy a helyet a bakon nekem átengedje, a kocsis kesszálltam beálni.

A borotvált arcú ferúru a szép leánnyal ült szemközti, azonban iránjától jó akaratú és szívesseget meg azzal is tetetse, hogy helyét nekem átengedte s így én jutottam a szép leánnyal szemközti.

Legelőb dolgom is az volt, hogy az arany halas üveget átvettem fölé, s fördőre helyeztem, aztán szememet arczán lejeltettem; — jaj! de szép volt e leány, ilyet még álmodtam se láttam soha.

Nemsokára a vénasszony, s a borotvált arcú ferúru elaludt, s csak mi ketten voltunk abron a kocsiban.

Én erre elővettem minden öbsszöllötömet, s lágyan, érzékenyen sütogettam a szép leánnyhoz, nehogy két társunk felebredjen.

A lány 16 éves volt, haja sötétbete volt, mint az éhenfa, szemei pedig megleféléskék, arca szaldyos, gömbölyű volt, termelte sugar.

Nemsokára egészen összebarkoztunk, elbeszélte, hogy édes atyja husz év előtt szakult Magyarorszába Münchenből Bajurcszág fővárosából, s hogy Székes-Fehérvárról a palotai utcában emeletes háza, s a „Tűzős Zsák” nevű nagy fordulóban nagyserű szoblobrókra van, s hogy az timar ezeket s nagyon gazdagnak tartják, s mind ezeket jól kedvesen, oly jó kedvel tudta elmondani, hogy megindulásomban reszkete nyultam jobba kezéhez s azt ajkánhoz emeltem.

A bizalom mindkét részen egymás irányában nöött ön, harmat gyenge kis kezét kezemen tarttam, lángoló tekintettel szemé köze néztem s remegve csuszott ki ajkaimról e szó: „Lelkemből szeretem kegyedet.”

Azt hittem, hogy e nyiltkozatra a szép leány megharagszik s harmat gyenge kezeikkelé kirántja kezemből, e helyett azonban aljárdva nézett szemem köze, s bámult s gondolkodni kezdett, hogy mit jelentenek szavaim, mert e gyönyörü, ártatlan kis leány még nem ismerie a szerelmet.

(Folytatása következik.)

Előfizetési felhívás!

Lapunk július 1-vel az V. évf. III. negyedébe lépett. Tisztelettel kérjük mindazon t. előfizetőket, kiknek előfizetése lejárt, sziveskedjenek előfizetésüket mielőbb megújítani, nehogy a lap szétkúldésában fonakadás történjen. A lap hátralékait pedig kérjük hátralékaik beküldésére, mert a lap fontartása telemes költséggel jár és nekünk is elenged kell tennünk a nyomdával szemben vállalt kötelezettségeinknek. Lapunkat a n. e. közönség szives pártfogásába ajánlván vagyunk tisztelettel

Az „Alsó-Lendvai Híradó”
szerkesztője és kiadója: J. Blkányi Ernő.

Vasuti menetrend.

A.-Lendva-Csakortonya.		A.-Lendva-Z.-Egerszeg.	
Indul:		Indul:	
7 óra 47 p.-kor d. e.	7 óra 30 p.-kor d. e.	7 óra 30 p.-kor d. e.	7 óra 30 p.-kor d. e.
8 " 54 " este.	5 " 40 " d. u.	5 " 40 " d. u.	5 " 40 " d. u.
Érkezik:		Érkezik:	
6 óra 52 p.-kor d. e.	7 óra 37 p.-kor d. e.	7 óra 37 p.-kor d. e.	7 óra 37 p.-kor d. e.
5 " 30 " d. u.	8 " 44 " este.	8 " 44 " este.	8 " 44 " este.

Van szerencsém a n. é. szülők b. tudomására adni, hogy üzletemet tankönyvkrattárral bővítettem ki. Minden ugy a

polgári valamint a népiskolában

szükséges tankönyvek nálam beszerezhetők; továbbá a fűzött könyvek bekötését — jutányos árak mellett eszközölöm.

Használt iskolakönyveket a lehető legmagasabb áron átveszem.

Midőn magam a nagyérdemű szülők b. pártfogásába ajánlom, maradok

kiváló tisztelettel

Blkányi Ernő.

Balkányi Ernő

könyvnyomdája, könyvkötészete és papirkereskedése

Alsó-Lendván.

Elvállalok mindennemű

könyvnyomdai és könyvkötészeti

munkát a legjutányosabb árak mellett.

Nelkülözhetlen házi gyógyszer!

Törvényesen bej. védjegy.

Egy családnál se hiányozzek a

Biztos és gyors segítségnyújt a

„Mindenkinek megmondani és megírni a híres Feller-féle ELS-FLU mentette meg életemet” írja H. Szabó H. István, Péterd.

páratlan csodás hatású gyógyszer kiprobált **FEL ER-féle ELSA-FLUID** (Egyszemélyi hatóság által megvizsgálva és jóváhagyva.)

Igaz történet. Egy óráig ember tülk. 10 fillér porto előzetes beküldés után ingyen küldik.

nyelv egyik különleg és hatásos a legfőbb betegségmel: Így: láz, szurcs, szaggatás, közsóvny, reuma, köhögés, nátha, gyomorhaj, hasmenés, mell-, fej- és fogfájás, étvágytalanság, gyomorség, szemből sík, sík, gyorsan és hatásos gyógyítást. 12 füzött áru használható utastással együtt 5 kor., 24 füzött 860 kor., 48 füzött 16 kor. Bementve küldi utastással vagy a pénz előzetes beküldés után az egyedül készítő:

FELLER V. JENŐ

gyógyszerára a „Szt. Háromsághoz”. Stubia 135. (Zágráb m.)

mindenkinek legmeglegben ajánlhatók a **FELLER-féle REBARBARA-PILULAK** az „ELSA” védjeggyel. Biztosan és fájdalom nélkül hatnak rossz emésztésnél, gyomorgyulladásnál, székrekedésnél, fergésnél, vérzékenységűnél, sárgaságúknál sík, betegségűnél, 1 tekercs 16 doboz használati utastással együtt 4 korona bement ve. Főraktárak Budapestben: Török József Királyu 12 és Zoltán Béla 8. koromna 23. gyógyszerárakban.

„Hog meghaltam volna, ha a Feller-féle Elsa-Fluidot nem használtam volna! Neki köszönhetem életemet.” Így ír 1900. jan. 11-én Rácz Zsigmond Földes.

1 tekercs 16 doboz használati utastással együtt 4 korona bement ve. Főraktárak Budapestben: Török József Királyu 12 és Zoltán Béla 8. koromna 23. gyógyszerárakban.

Bamulatos győgyeredmények